

การพัฒนาแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

The Development of a Model of Inclusive Education Management in Schools Under the Department of Education 12

แหวตชา ไชยขันธุ์¹, วิมลมาศ ปฐมวนิชกุล² และ พงศ์ธร โพธิ์พุตศักดิ์³

Waewta Chaiyakhan¹, Wimonmas Pathomvanichkul² and Pongtorn Popoonsak³

¹นักศึกษาปริญญาเอกปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

^{1,2}คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹Ph.D. Student (Educational Management for Local Development), Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

^{1,2}Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

¹E-mail : waewchaiya29@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2531-911X>

²Email: wimonmat@rmu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5217-5601>

³Email: pongtorn444@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3635-5191>

Received 15/12/2022

Revised 20/12/2022

Accepted 22/12/2022

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนรวมในประเทศไทยเป็นเรื่องที่ค่อนข้างใหม่ และเพิ่งจะได้รับความสนใจในวงการศึกษาเป็นอย่างมากในช่วงปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะหลังจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ดังนั้น การจัดการเรียนรวมในโรงเรียนจึงเชื่อมโยงกับการเคลื่อนไหวในการปฏิรูปการศึกษาในอดีต เด็กที่มีความต้องการพิเศษในประเทศไทยส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาในโรงเรียนพิเศษสำหรับความพิการเฉพาะด้าน ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 (2) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 และ (3) เพื่อประเมินการใช้รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 โดยมีขั้นตอนการวิจัย 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 โดยศึกษาเอกสาร สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 9 คน เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 36 โรงเรียน จำนวน 108 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบบันทึกผลการวิเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ที่มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.91 สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์เนื้อหา ความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ คือร่างรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 และเอกสารประกอบการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์เนื้อหา ระยะที่ 3 การประเมินการใช้รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค

[645]

Citation:

แหวตชา ไชยขันธุ์, วิมลมาศ ปฐมวนิชกุล และ พงศ์ธร โพธิ์พุตศักดิ์. (2565). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2 (6), 645-670

Chaiyakhan, W., Pathomvanichkul, W., & Popoonsak, P., (2022). The Development of a Model of Inclusive Education Management in Schools Under the Department of Education 12. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 2 (6), 645-670; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2022.169>

12 เก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบประเมินรูปแบบ สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า (1) องค์ประกอบของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การบริหารจัดการ, การบริหารและจัดการสภาพแวดล้อม, การจัดการเรียนรู้, การสร้างความร่วมมือ (2) รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนนำ เนื้อหา กระบวนการจัดการศึกษา และเงื่อนไขความสำเร็จ และ (3) การประเมินการใช้รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 จำนวน 4 ด้าน ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการศึกษา; การศึกษาแบบเรียนรวม; โรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

Abstract

Inclusive education in Thailand is relatively new and has recently gained a lot of attention in education circles during the period of education reform, especially after the promulgation of the National Education Act B.E. 2542. Thus, inclusion in schools is linked to educational reform movements. In the past, most children with special needs in Thailand were educated in special schools for specific disabilities. Therefore, the objectives of this research were (1) to study the components of the integrated learning management of schools under Education Acts Sector 12, (2) to develop a model of the integrated education management of the schools under Education Acts Sector 12, and (3) to assess the model of education management of schools under the Education Institution Region 12 was used with 3 research phases as follows: Phase 1 Analysis of the components of the integrated education management of schools under Education Sector 12 by studying the documents 9 experts were interviewed. Data were collected from a sample group of 36 schools, totaling 108 people. This was a document analysis record form, an interview form, and a questionnaire with a reliability of 0.91. The statistics used were content analysis, frequency, percentage, standard deviation, phase 2, and the development of a model of educational management of the schools under the jurisdiction. Education sector 12 by seminar based on 10 experts. Tools used This is the draft model of educational management for the schools under the Department of Education in Region 12 and the documents for the seminar based on experts. The statistics used are Content Analysis, Phase 3, Assessment of the use of the Integrated Educational

[646]

Citation:

แหวดดา ไชยขันธุ์, วิมลมาศ ปฐมวนิชกุล และ พงศ์ธร โพธิ์พลศักดิ์. (2565). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2 (6), 645-670

Chaiyakhan, W., Pathomvanichkul, W., & Popoonsak, P., (2022). The Development of a Model of Inclusive Education Management in Schools Under the Department of Education 12. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 2 (6), 645-670; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2022.169>

Management Model of Schools under the Education Sector 12. Data were collected from 9 educational institute directors. is a model assessment form, the statistics used are frequency, percentage, and standard deviation. The results of the research were as follows: (1) There are 4 components of the integrated education management of schools under the Education Department, Region 12: management, environment management and management, learning management, and collaboration. (2) The learning management model. The overall educational management model of schools under Education Region 12 consisted of 4 parts, namely, leadership, content, educational management process, and success conditions. And (3) Assessment of the use of the collective education model of schools under Education Region 12 in 4 aspects, in terms of correctness. must suitability possibility side and the benefit at the highest level.

Keywords: Educational Management Model; Inclusive Education; Schools Under the Department of Education 12

บทนำ

การศึกษาถือว่าเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาบุคลากรและประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านการสร้าง และการพัฒนาศักยภาพหรือแม้แต่การพัฒนาทักษะในการทำงานของบุคคล ก่อให้เกิดการพัฒนา และเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมรวมทั้งผลักดันให้เกิดการมีส่วนร่วมในทางการเมือง (Civic participation) โดยประเทศไทยได้จัดการศึกษาสำหรับคนพิการโดยดำเนินการ ตามกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 49 บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดอย่างทั่วถึงและมี คุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพหรือผู้ที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิ ตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐ เพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่นการจัดการศึกษาอบรม ขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชนการศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอด ชีวิต ย่อมได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และปรับปรุงแก้ไข (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 10 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ซึ่งโครงการเรียน รวมเป็นโครงการที่เปิดโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กพิการประเภทต่างๆในวัยเรียนได้เรียนร่วมกับเด็กปกติใน ระบบโรงเรียน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้มีความพยายามดำเนินการในรูปแบบโรงเรียนแกนนำจัดการเรียน รวมในทุกจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรมมาตั้งแต่ พ.ศ. 2547 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายโอกาสและความเสมอ

[647]

Citation:

แหวดดา ไชยขันธุ์, วิมลมาศ ปฐมวนิชกุล และ พงศ์ธร โพธิ์พลศักดิ์. (2565). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2 (6), 645-670

Chaiyakhan, W., Pathomvanichkul, W., & Popoonsak, P., (2022). The Development of a Model of Inclusive Education Management in Schools Under the Department of Education 12. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 2 (6), 645-670; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2022.169>

ภาคทางการศึกษาให้กับเด็ก และเยาวชนพิการทุกประเภทได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่จัดการเรียนรวมอย่างทั่วถึงในพื้นที่ใกล้บ้าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550)

การจัดการเรียนรวมในประเทศไทยเป็นเรื่องที่ค่อนข้างใหม่ และเพิ่งจะได้รับความสนใจในวงการศึกษาเป็นอย่างมากในช่วงปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะหลังจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ดังนั้น การจัดการเรียนรวมในโรงเรียนจึงเชื่อมโยงกับการเคลื่อนไหวในการปฏิรูปการศึกษาในอดีตเด็กที่มีความต้องการพิเศษในประเทศไทยส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาในโรงเรียนพิเศษสำหรับความพิการเฉพาะด้าน เช่น โรงเรียนสอนบุคคลปัญญาอ่อน คนตาบอด คนหูหนวก และคนที่มีความพิการทางร่างกาย แต่จากผลการศึกษาวิจัยที่ยืนยันว่า การจัดการเรียนรวมที่มีประสิทธิภาพนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพสูงสุดของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประกอบกับการรวมพลังเรียกร้องของผู้ปกครอง องค์กรเอกชนที่เป็นผู้แทนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (กองทุนรัฐพัฒน์ต้นมณีเพื่อสิทธิคนออทิสติก, 2548) และการสนับสนุนด้วยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ จึงเป็นแรงสนับสนุนที่สำคัญที่ทำให้โรงเรียนต่างๆ ในประเทศไทยรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนรวมกับเด็กปกติเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ตั้งแต่ระดับอนุบาลศึกษาขึ้นไป แต่โรงเรียนเหล่านี้ยังขาดการเตรียมความพร้อมทั้งด้านระบบการจัดการบุคลากร และแหล่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน (ระริน สุรวุฒนานันท์, 2551) ซึ่งในปี พ.ศ.2542 รัฐบาลได้ประกาศนโยบายคนพิการทุกคนอยากเรียนต้องได้เรียนและส่งเสริมการจัดการเรียนรวม โดยดำเนินโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้นในปีพ.ศ.2543 รัฐบาลได้ประกาศนโยบายเพิ่มเติมให้คนพิการทุกคนอยากเรียนต้องได้เรียนโดยได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม โดยใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) เป็นรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรวมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมในประเทศไทย ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กปกติ (Mainstreaming) และได้ขยายโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมทุกจังหวัดทั่วประเทศ เป็นตัวอย่างแก่โรงเรียนใกล้เคียง และรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทเข้าเรียนร่วมแต่การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในรูปแบบเรียนร่วมนั้นมีข้อจำกัดคือจะต้องมีการคัดแยกและการส่งต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ได้เตรียมความพร้อมและได้รับการวินิจฉัยแล้วว่าสามารถเรียนร่วมได้เท่านั้น จึงจะสามารถเข้ามาเรียนร่วมได้ แนวคิดการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีการปรับเปลี่ยนเป็นการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education) หรือการเรียนรวม (Inclusion) ซึ่งเป็นการจัดให้เด็กทุกคนในโรงเรียนจะเกิดประโยชน์มากกว่า (สุชาดา บุษพา, 2557)

การจัดการศึกษาที่ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพสูงสุดต้องจัดให้ตั้งแต่วัยต้นๆของชีวิต คือตั้งแต่แรกเกิดหรือทันทีที่ค้นพบความพิการ ดังนั้นการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับอนุบาลศึกษา และประถมศึกษาจึงมีความสำคัญมากที่สุด และเป็นช่วงสำคัญที่เด็กและ

ผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องจะได้ค้นพบความสามารถเด่น และข้อบกพร่อง อันจะนำไปสู่การพัฒนาเด็กตามศักยภาพในระดับมัธยมศึกษา และอุดมศึกษาต่อไป อีกทั้งจำนวนของเด็กกลุ่มนี้มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น จึงเป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งดำเนินงานให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งการวิเคราะห์คัดแยก เพื่อรู้จักนักเรียน และการกำหนดแนวทางในการพัฒนานักเรียนกลุ่มนี้ทั้งนี้โดยมีรูปแบบ และวิธีการที่เหมาะสมอย่างหลากหลาย ซึ่งนอกจากจะสามารถป้องกันกลุ่มเสี่ยง ซึ่งพบว่ามีลักษณะ บางประการที่ อาจเป็นความบกพร่องเหล่านี้ตั้งแต่เมื่อเริ่มเรียนระดับชั้นต้นๆแล้ว ยังนำไปสู่การแก้ปัญหา และพัฒนาในเรื่องที่เป็นความบกพร่องดังกล่าวอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม (Strain, Wolery, & Izman. 1998)

ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมเพื่อเป็นหนทางที่จะนำไปสู่การศึกษาเพื่อปวงชน ตามหลักการขององค์การยูเนสโกได้เป็นอย่างดี ในปัจจุบันนี้ คือการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ซึ่งถือว่าการศึกษาแบบนี้เป็นการจัดการศึกษาตามหลักสิทธิมนุษยชน ไม่มีการกีดกันทางการศึกษา เนื่องจากสภาพความพิการหรือความไม่เท่าเทียมกันทางสังคม วิธีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมนั้น ได้เริ่มต้นมาจากการศึกษาที่เรียกว่า การศึกษาพิเศษ ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาแบบโรงเรียนเฉพาะด้าน มีลักษณะของการแบ่งแยกเด็กออกไปจากสังคม จึงเกิดปัญหามีเด็กจำนวนหนึ่ง ยังไม่ได้รับการศึกษา และจากนั้นจึงได้พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาออกมาเป็นการเรียนร่วม แต่ก็ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายของการศึกษาเพื่อปวงชนได้อย่างแท้จริง นักการศึกษา และองค์การยูเนสโก จึงได้ พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ขึ้นมา คือการศึกษาแบบเรียนรวม โดยมี ความเชื่อว่ารูปแบบของการศึกษาดังกล่าวสามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคนในโรงเรียนปกติ ซึ่งโรงเรียนจะต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการต่างๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนทุกคนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้อย่างแท้จริง จึงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ ที่จะต้องร่วมกันเพื่อดำเนินการให้การศึกษาเพื่อปวงชนไปสู่เป้าหมาย นั้นหมายถึงคุณภาพของคน และคุณภาพของประเทศ

จากผลการศึกษาของ ญาณวรุตม์ ดิระพัฒน์, มัทนา วังถนอมศักดิ์และ วรกาญจน์ สุขสดเขียว (2565) พบว่า การจัดการ เรียนรวมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านนโยบายและการวางแผน ส่งเสริมคุณภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร นโยบายและแผน ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ 2) ด้านการจัดสรรงบประมาณใน การบริหารจัดการเรียนรวม โดยการหาแหล่งทุนสนับสนุนอย่างเพียงพอในการบริหารจัดการ อย่างต่อเนื่อง 3) ด้านบริหารจัดการ สภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ โดยมีการออกแบบ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพและมีความปลอดภัย 4) ด้านหลักสูตร สถานศึกษา โดยมีการจัดทำ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ที่เน้นทักษะพื้นฐานการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ 5) ด้านความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการจัดการศึกษา โดย มีการบูรณาการความร่วมมือที่ดีกับชุมชน ผู้นำท้องถิ่น คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง หน่วยงานภาครัฐ

และเอกชน และ 6) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีการจัด การศึกษาให้ครูผู้สอนควรมีความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่มี ลักษณะเฉพาะบุคคล เพื่อร่วมวางแผนการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ รายบุคคลร่วมกันอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ วันชัย จันทการกุล (2560) พบว่า เทคนิครูปแบบการสอนของครูในชั้นเรียนรวม ที่สามารถนำ รูปแบบการสอนทั่วไปมาปรับใช้ในการสอนเด็กที่มีภาวะออทิสซึมในชั้นเรียนรวม ได้แก่ (1) วิธีการสอนแบบสาธิต (2) วิธีการสอนแบบใช้เกม (3) วิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่ง วิธีการสอนทั้ง 3 แบบนี้จะช่วยพัฒนาอาการความบกพร่องของเด็กที่มีภาวะออทิสซึมทางพัฒนาการในด้าน สังคม ด้านภาษาและการสื่อความหมาย ด้านพฤติกรรมและอารมณ์ ด้านการรับรู้การเรียนรู้ ด้านการ จินตนาการ ให้สามารถเรียนรู้และใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาวดี วิสุวรรณ (2559) พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเรียนรายวิชาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เรื่องเทคนิคการสอนในชั้นเรียนรวม และ การจัดการพฤติกรรมในชั้นเรียนรวม หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังความคิดระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ค่าเฉลี่ยผลการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยภาพรวมและในแต่ละเนื้อหาแยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 และ ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเรียนรายวิชาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังความคิดของกลุ่มทดลองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตาม สุนิสา สกุลเกื้อกุล, หยกแก้ว กมลวรรณ และ สุกัญญา รุจิเมธธา (2563) พบว่า การพัฒนารูปแบบ การจัดการศึกษาเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษา ทั้ง 4 ด้าน มีดังนี้ 1) ด้านวิชาการ ควรปรับ หลักสูตรให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นหลักสูตรเฉพาะให้ชัดเจน 2) ด้านบุคลากร ควรจัดอบรมเรื่อง การจัดการศึกษาพิเศษให้กับครู และให้ความรู้กับนักเรียนใน เรื่องของการศึกษาพิเศษ 3) ด้านงบประมาณ โรงเรียนจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับจำนวน นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ขอสนับสนุน จากหน่วยงานภายนอก และ 4) ด้านสภาพแวดล้อม ควรปรับสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

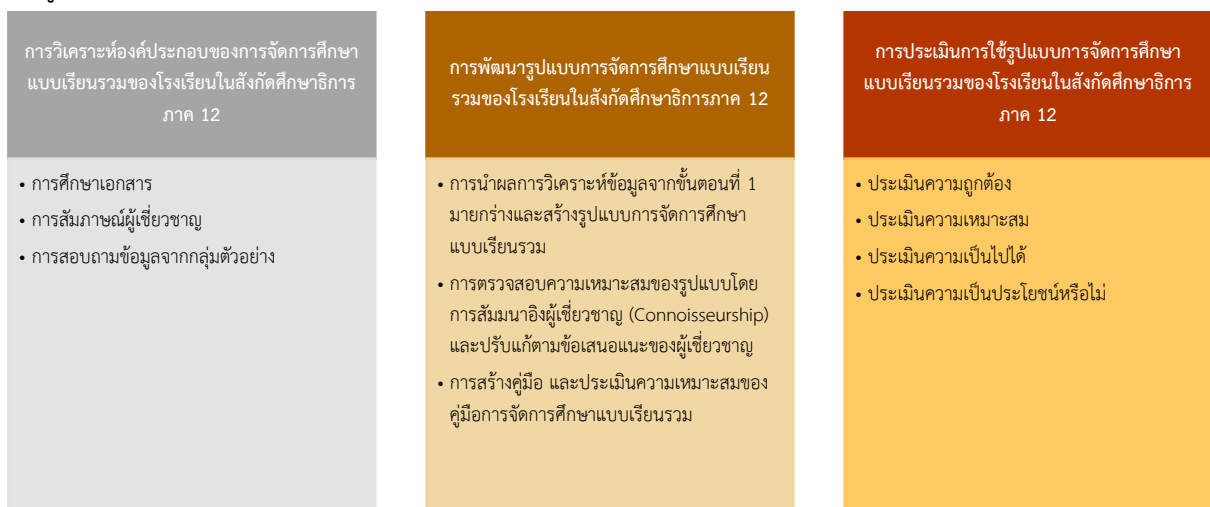
จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจที่จะวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบแผนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 เพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษาสามารถนำแบบแผนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 12 ไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12
3. เพื่อประเมินการใช้รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษา เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัย ไว้ในแต่ละระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12

1. ขอบเขตทางด้านพื้นที่:

พื้นที่ในการวิจัย คือ โรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยศึกษาขอบเขตเนื้อหา และองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 โดยการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และการสอบถามข้อมูล

จากกลุ่มตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์ เพื่อให้ได้องค์ประกอบของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

3. แหล่งข้อมูล

3.1 เอกสาร แนวคิด ปรัชญา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม การเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างชีวิต แนวคิดการพัฒนารูปแบบ รูปแบบการจัดการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

3.2 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารระดับนโยบาย จำนวน 3 คน ผู้บริหารโรงเรียนเรียนรวม จำนวน 3 คน และครูผู้รับผิดชอบโครงการเรียนรวม จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 9 คน

4. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 จำนวน 40 โรงเรียน

4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม โดยการสุ่มจากตาราง Krejcie, R.V., and Morgan D.W. (ไพศาล วรคำ, 2555) พบว่าได้กลุ่มตัวอย่าง 36 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้อำนวยการ 1 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือครูวิชาการ 1 คน และครูผู้รับผิดชอบโครงการเรียนรวม 1 คน รวมผู้ให้ข้อมูลในแต่ละโรงเรียน จำนวน 3 คน รวมผู้ให้ข้อมูล 36 โรงเรียน จำนวน 108 คน โดยใช้วิธีสุ่มหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 จัดกลุ่มโรงเรียนแกนนำเรียนรวมในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ตามจังหวัดสุ่มเลือกอำเภอในแต่ละจังหวัดๆ ละ 10 อำเภอ โดยกระจายอยู่ทุกเขตพื้นที่การศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มแบบสุ่มกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ขั้นที่ 2 ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามประเภทของโรงเรียน คือ โรงเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสและโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

ขั้นที่ 3 ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มจับฉลากตามบัญชีรายชื่อโรงเรียน จากนั้นกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามขนาดของโรงเรียนรวมทั้งสิ้น 108 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการ 1 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือครูวิชาการ 1 คน และครูผู้รับผิดชอบโครงการเรียนรวม 1 คน รวมผู้ให้ข้อมูลในแต่ละโรงเรียน จำนวน 3 คน

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย: เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ฉบับ ดังนี้

5.1 แบบสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview)

5.2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล: เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการตามระเบียบของทางราชการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

4.1 ศึกษา วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เนื้อหา ตำรา เอกสาร และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิด แล้วบันทึก

4.2 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ดำเนินการดังนี้

4.2.1 จัดทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามเพื่อขอให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิ

4.2.2 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ และบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

4.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 โดยใช้แบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนหรือครูวิชาการ และครูที่รับผิดชอบโครงการเรียนรวมในสถานศึกษาสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ดำเนินการดังนี้

4.3.1 จัดทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขอให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินงานวิจัยต่อผู้อำนวยการโรงเรียนเรียนรวมในสถานศึกษาสังกัดศึกษาธิการภาค 12 เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม

4.3.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยประสานให้ผู้บริหารโรงเรียน ส่งแบบสอบถามกลับคืนมาทางไปรษณีย์ และผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4.3.3 จัดประชุมผู้เชี่ยวชาญเพื่ออภิปรายระดมสมอง (Brainstorming) กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และการสัมภาษณ์ในเชิงเนื้อหา (Content analysis)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ โรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมในสถานศึกษาสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

1. ขอบเขตทางด้านพื้นที่

พื้นที่ในการวิจัย คือ โรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

2.1 การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 โดยการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากขั้นตอนที่ 1 มาয়ร่าง และสร้างรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

2.2 การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบโดยการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) และปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.3 การสร้างคู่มือ และประเมินความเหมาะสมของคู่มือการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

3. แหล่งข้อมูล: ผู้ให้ข้อมูลในกระบวนการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์บริหารการศึกษา และการบริหารการเรียนรวม จำนวน 10 คน โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา และคัดเลือก มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

3.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการการศึกษาในสถานศึกษาแบบเรียนรวม โดยมีความเกี่ยวข้องในระดับนโยบาย หรือในระดับนำนโยบายสู่การปฏิบัติ จำนวน 3 คน

3.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยหรือนักวิชาการ หรืออาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 4 คน

3.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน โดยเป็นผู้บริหารที่บริหารการจัดการศึกษาในสถานศึกษาแบบเรียนรวมที่มีประสบการณ์บริหารอย่างน้อย 3 ปี จำนวน 2 คน

3.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน โดยเป็นครูผู้รับผิดชอบโครงการเรียนรวมที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี จำนวน 1 คน

3.5 ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเหมาะสมของคู่มือ ซึ่งผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติ และใช้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดียวกันกับการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญโดยให้ผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกกันเอง จำนวน 5 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย: เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 4 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 เอกสารประกอบการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ สรุปเค้าโครงวิทยานิพนธ์ และผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 1

ฉบับที่ 2 ร่างรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12

ฉบับที่ 3 เอกสารประกอบการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ แบบตรวจสอบรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12

ฉบับที่ 4 แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ มีขั้นตอนดังนี้

5.1.1 นำรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่คัดเลือกได้เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำชี้แนะ และขอความเห็นชอบ

5.1.2 ทบทวน และประสานผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ร่วมการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ

5.1.3 วางแผนการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ โดยการจัดทำเอกสารประกอบการสัมมนา การกำหนดวันเวลาสถานที่สัมมนา การประสานงานติดต่อผู้เชี่ยวชาญ

5.1.4 ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อเชิญผู้เชี่ยวชาญ เข้าร่วมการสัมมนารวมทั้งการจัดส่งเอกสารประกอบการสัมมนาให้ผู้ร่วมสัมมนาศึกษาก่อนการเข้าร่วมสัมมนา

5.1.5 ดำเนินการสัมมนาในเวลาที่กำหนด

5.1.6 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูล สรุปข้อคิดเห็นจากการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิตามประเด็นการสัมมนาสรุปอภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ

5.1.7 ปรับปรุงรูปแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5.2 การประเมินคู่มือผู้วิจัยจัดส่งคู่มือการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 มีขั้นตอนดังนี้

5.2.1 ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ประเมินคู่มือการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12

5.2.2 ผู้วิจัยส่งคู่มือการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 พร้อมกับแบบประเมินส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญโดยตรงทางไปรษณีย์

5.2.3 ผู้วิจัยนำแบบประเมิน ที่ผู้เชี่ยวชาญส่งกลับมาทางไปรษณีย์ ตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจากการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความถูกต้อง ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 โดยใช้ ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

[655]

Citation:

แหวตา ไชยพันธ์, วิลมาต ปฐมวนิชกุล และ พงศ์ธร โพธิ์พลศักดิ์. (2565). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2 (6), 645-670

Chaiyakhan, W., Pathomvanichkul, W., & Popoonsak, P., (2022). The Development of a Model of Inclusive Education Management in Schools Under the Department of Education 12. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 2 (6), 645-670; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2022.169>

ระยะที่ 3 การประเมินการใช้รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัด ศึกษาธิการภาค 12

1. ขอบเขตทางด้านพื้นที่

พื้นที่ในการวิจัย คือ โรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 โดยส่งคู่มือการจัดการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 จำนวน 9 โรงเรียน ศึกษาและประเมินว่ารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์หรือไม่

3. แหล่งข้อมูล: แหล่งข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนต้นแบบเรียนรวม (Inclusive School) ในสถานศึกษาศึกษาธิการภาค 12 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 9 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล คือผู้อำนวยการโรงเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย: เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 1 ฉบับ ได้แก่ แบบประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยจัดทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขอให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 ต่อผู้อำนวยการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาศึกษาธิการภาค 12

5.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดส่งหนังสือพร้อมคู่มือรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 ต่อผู้อำนวยการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาศึกษาธิการภาค 12 จำนวน 9 คน ทางไปรษณีย์เพื่อประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12

5.3 ผู้วิจัยประสานงาน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และรายละเอียดการดำเนินการตามคู่มือรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 กับผู้อำนวยการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาศึกษาธิการภาค 12 และดำเนินการเก็บข้อมูล ทั้งเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และผู้อำนวยการโรงเรียนส่งแบบประเมินมาทางไปรษณีย์

5.4 ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง และสมบูรณ์ ของการตอบแบบประเมิน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการประเมินรูปแบบ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล: การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 โดยใช้ ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 มีผลการวิจัย ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ศึกษาเอกสารแนวคิดปรัชญา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ปรัชญาของการศึกษาแบบเรียนรวมแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ แนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนต้นแบบการเรียนรวม นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งใน และต่างประเทศ เพื่อมาวิเคราะห์ข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12

1.2 นำข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร (Content analysis) ใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษานำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วยผู้บริหารระดับนโยบายจำนวน 3 คน และผู้บริหารโรงเรียนเรียนรวมในสถานศึกษาสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 จำนวน 3 คน ครูที่รับผิดชอบโครงการเรียนรวมจำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 9 คน

1.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิมาสรุปเป็นตัวแปรที่ศึกษาและนำตัวแปรได้นั้นไปดำเนินการประชุมผู้เชี่ยวชาญเพื่อระดมสมอง (Brainstorming) เพื่อกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 พบว่า องค์ประกอบของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 มี 36 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 2 มี 33 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 3 มี 17 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 4 มี 8 ตัวแปร ส่วนตัวแปรที่เหลือไม่เป็นไปตามเกณฑ์การพิจารณา 6 ตัวแปร ผู้วิจัยจึงได้ตัดออก ทำให้เหลือตัวแปรที่พิจารณาเพียง 94 ตัวแปร จากตัวแปรทั้งหมด 100 ตัวแปร โดยผู้เชี่ยวชาญได้กำหนดชื่อองค์ประกอบดังต่อไปนี้ องค์ประกอบที่ 1 ชื่อว่า “การบริหารจัดการ” องค์ประกอบที่ 2 ชื่อว่า “การบริหารและจัดการสภาพแวดล้อม” องค์ประกอบที่ 3 ชื่อว่า “การจัดการเรียนรู้” และองค์ประกอบที่ 4 ชื่อว่า “การสร้างความร่วมมือ”

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เนื้อหาของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์องค์ประกอบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 แล้วนำมาจัดทำเป็นร่างรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย

1. แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12
2. หลักการของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12
3. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย

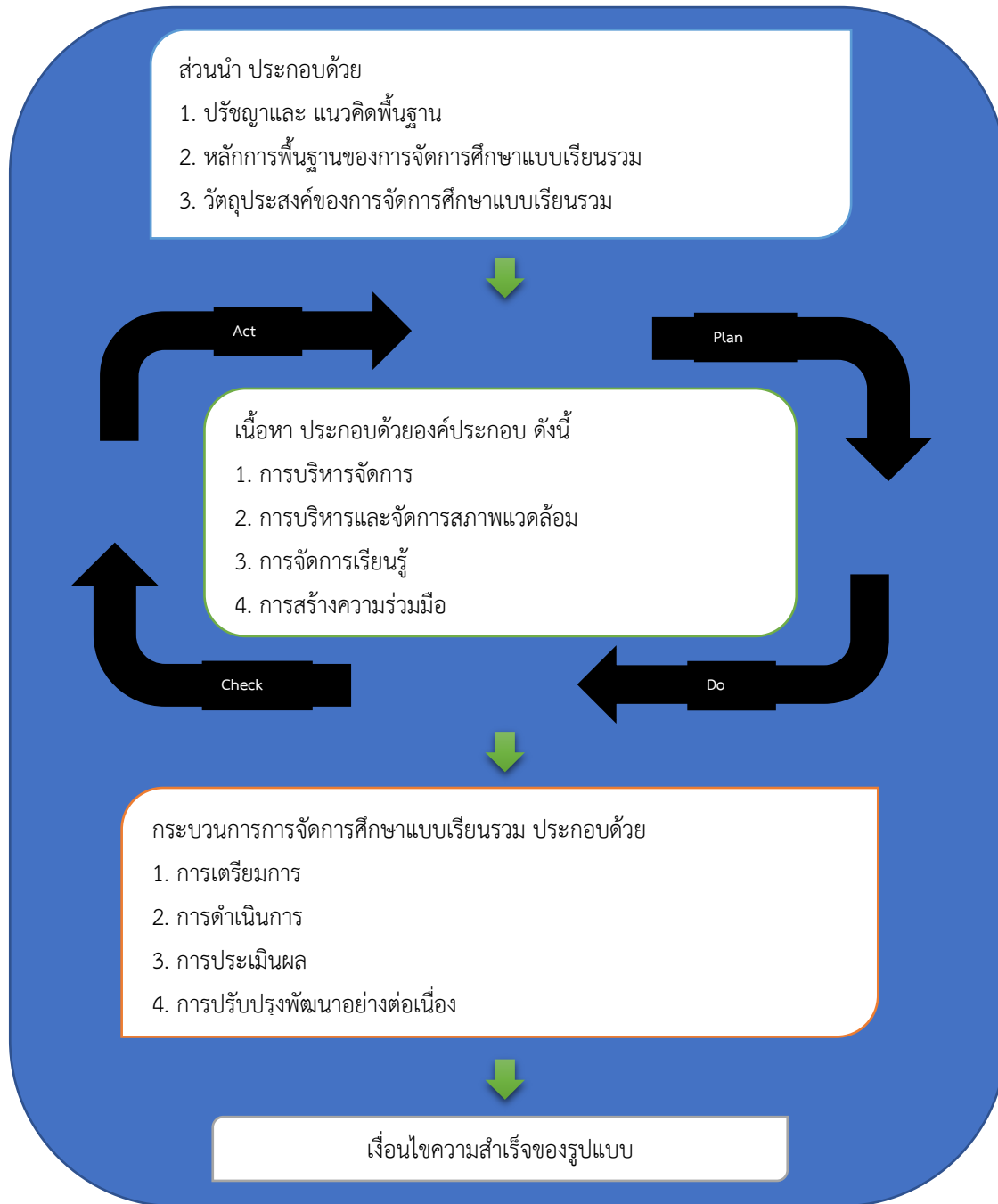
1. องค์ประกอบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ได้แก่ 1) การบริหารจัดการ 2) การบริหารและจัดการสภาพแวดล้อม 3) การจัดการเรียนรู้ และ 4) การสร้างความร่วมมือ

ส่วนที่ 3 กระบวนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม

1. ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan – P)
2. ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติตามแผน (Do – D)
3. ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบ (Check – C)
4. ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุง (ACT – A)

ส่วนที่ 4 เงื่อนไขความสำเร็จ

จากนั้นผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของรูปแบบ โดยการจัดสมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ได้รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ดังภาพที่ 1

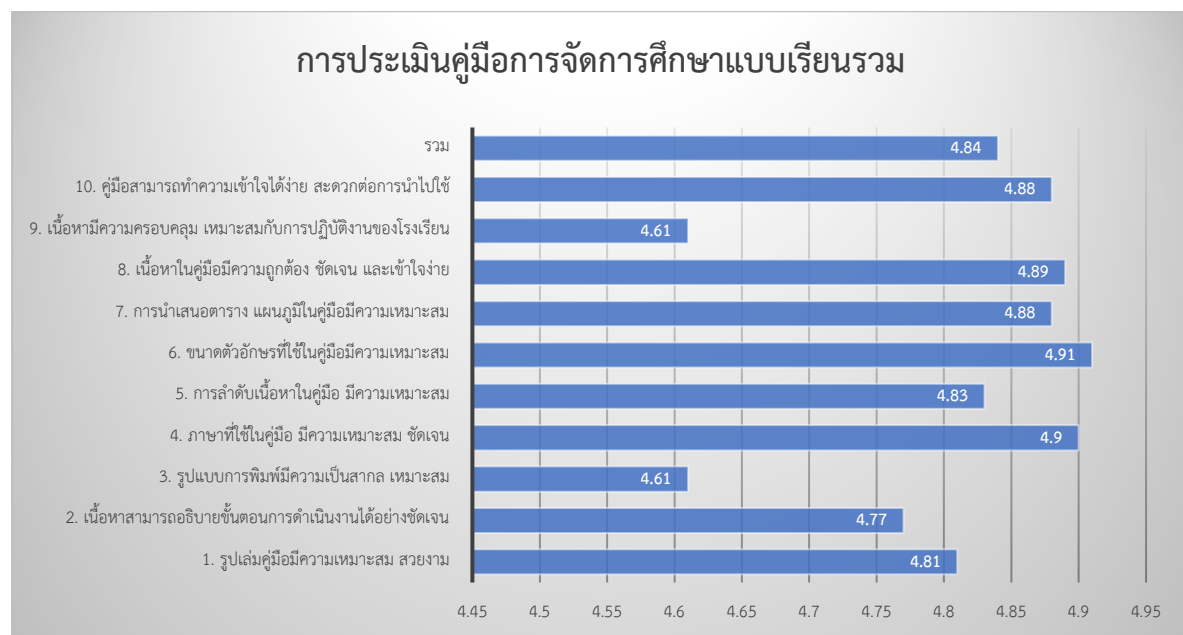

แผนภาพที่ 2 รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

จากนั้นผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 และนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของคู่มือ ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินคู่มือการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. รูปเล่มคู่มือมีความเหมาะสม สวยงาม	4.81	0.55	มากที่สุด
2. เนื้อหาสามารถอธิบายขั้นตอนการดำเนินงานได้อย่างชัดเจน	4.77	0.63	มากที่สุด
3. รูปแบบการพิมพ์มีความเป็นสากล เหมาะสม	4.61	0.51	มากที่สุด
4. ภาษาที่ใช้ในคู่มือ มีความเหมาะสม ชัดเจน	4.90	0.25	มากที่สุด
5. การลำดับเนื้อหาในคู่มือ มีความเหมาะสม	4.83	0.41	มากที่สุด
6. ขนาดตัวอักษรที่ใช้ในคู่มือมีความเหมาะสม	4.91	0.14	มากที่สุด
7. การนำเสนอตาราง แผนภูมิในคู่มือมีความเหมาะสม	4.88	0.49	มากที่สุด
8. เนื้อหาในคู่มือมีความถูกต้อง ชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.89	0.42	มากที่สุด
9. เนื้อหามีความครอบคลุม เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของโรงเรียน	4.61	0.51	มากที่สุด
10. คู่มือสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย สะดวกต่อการนำไปใช้	4.88	0.44	มากที่สุด
รวม	4.84	0.41	มากที่สุด

จากตารางและกราฟผลการประเมินคู่มือการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D.=.41) เมื่อพิจารณาตามรายการประเมินทุกรายการ

[660]

Citation:

แววตา ไชยพันธ์, วิมลมาศ ปฐมวนิชกุล และ พงศ์ธร โพธิ์พลศักดิ์. (2565). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2 (6), 645-670

Chaiyakhan, W., Pathomvanichkul, W., & Popoonsak, P., (2022). The Development of a Model of Inclusive Education Management in Schools Under the Department of Education 12. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 2 (6), 645-670; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2022.169>

มีผลการประเมินส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามลำดับแรก คือ ขนาดตัวอักษรที่ใช้ในคู่มือมีความเหมาะสม เนื้อหาในคู่มือมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.91$, S.D.=.14) ภาษาที่ใช้ในคู่มือ มีความเหมาะสมชัดเจน ($\bar{X} = 4.90$, S.D.=.25) เนื้อหาในคู่มือมีความถูกต้อง ชัดเจน และเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.91$, S.D.=.4.89 0.42) ส่วนรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เนื้อหาที่มีความครอบคลุม เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของโรงเรียนและรูปแบบการพิมพ์มีความเป็นสากล เหมาะสม ($\bar{X} = 4.61$, S.D.=.51)

3. การประเมินการใช้รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12

ผู้วิจัยดำเนินการให้ผู้อำนวยการในสถานศึกษาเรียนรวม จำนวน 9 คน ประเมินตามแบบประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ด้านความถูกต้อง

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ส่วนนำ			
1.1 แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12	4.77	0.50	มากที่สุด
1.2 หลักการพื้นฐานของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12	4.59	0.63	มากที่สุด
1.3 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12	4.93	0.44	มากที่สุด
2. เนื้อหา			
องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12			
2.1. การบริหารจัดการ	4.75	0.67	มากที่สุด
2.2 การบริหารและจัดการสภาพแวดล้อม	4.86	0.50	มากที่สุด
2.3 การจัดการเรียนรู้	4.88	0.77	มากที่สุด
2.4 การสร้างความร่วมมือ	4.83	0.45	มากที่สุด
3. กระบวนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม			
3.1 การเตรียมการ	4.79	0.44	มากที่สุด
3.2 การดำเนินการ	4.85	0.53	มากที่สุด

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
3.3 การประเมินผล	4.87	0.61	มากที่สุด
3.4 การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.83	0.49	มากที่สุด
4. เจื่อนใจความสำเร็จ	4.90	0.67	มากที่สุด
รวม	4.87	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ด้านความถูกต้อง พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D.=.41) เมื่อพิจารณาตามรายการประเมินทุกรายการมีผลการประเมินทุกรายการ อยู่ในระดับมากที่สุด รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ($\bar{X} = 4.93$, S.D.=.44) รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือหลักการพื้นฐานของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ($\bar{X} = 4.59$, S.D.=.63)

ตารางที่ 3 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ด้านความเหมาะสม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ส่วนนำ			
1.1 แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12	4.61	0.69	มากที่สุด
1.2 หลักการพื้นฐานของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12	4.73	0.53	มากที่สุด
1.3 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12	4.77	0.61	มากที่สุด
2. เนื้อหา			
องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12			
2.1. การบริหารจัดการ	4.80	0.49	มากที่สุด
2.2 การบริหารและจัดการสภาพแวดล้อม	4.95	0.23	มากที่สุด
2.3 การจัดการเรียนรู้	4.86	0.66	มากที่สุด
2.4 การสร้างความร่วมมือ	4.86	0.50	มากที่สุด

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
3. กระบวนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม			
3.1 การเตรียมการ	4.89	0.67	มากที่สุด
3.2 การดำเนินการ	4.81	0.50	มากที่สุด
3.3 การประเมินผล	4.86	0.77	มากที่สุด
3.4 การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.90	0.45	มากที่สุด
4. เจื่อนไขความสำเร็จ	4.79	0.41	มากที่สุด
รวม	4.89	0.27	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ด้านความเหมาะสมพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$, S.D.=.27) เมื่อพิจารณาตามรายการประเมินทุกรายการมีผลการประเมินทุกรายการ อยู่ในระดับมากที่สุด รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการบริหารและจัดการสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.95$, S.D.=.23) รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ($\bar{X} = 4.61$, S.D.=.69)

ตารางที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ด้านความเป็นไปได้

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ส่วนนำ			
1.1 แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12	4.87	0.27	มากที่สุด
1.2 หลักการพื้นฐานของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12	4.89	0.41	มากที่สุด
1.3 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12	4.87	0.17	มากที่สุด
2. เนื้อหา			
องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12			
2.1. การบริหารจัดการ	4.97	0.17	มากที่สุด
2.2 การบริหารและจัดการสภาพแวดล้อม	4.97	0.10	มากที่สุด

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
2.3 การจัดการเรียนรู้	4.95	0.11	มากที่สุด
2.4 การสร้างความร่วมมือ	4.90	0.25	มากที่สุด
3. กระบวนการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม			
3.1 การเตรียมการ	4.89	0.21	มากที่สุด
3.2 การดำเนินการ	4.91	0.15	มากที่สุด
3.3 การประเมินผล	4.93	0.14	มากที่สุด
3.4 การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.81	0.20	มากที่สุด
4. เจื่อนไขความสำเร็จ	4.92	0.11	มากที่สุด
รวม	4.95	0.12	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ด้านความเป็นไปได้พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.95$, S.D.=.12) เมื่อพิจารณาตามรายการประเมินทุกรายการมีผลการประเมินทุกรายการ อยู่ในระดับมากที่สุด รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 4.97$, S.D.=.17) และการบริหารและจัดการสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.97$, S.D.=.10) รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.81$, S.D.=.20)

ตารางที่ 5 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ด้านความเป็นประโยชน์

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ส่วนนำ			
1.1 แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12	4.87	0.61	มากที่สุด
1.2 หลักการพื้นฐานของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12	4.81	0.63	มากที่สุด
1.3 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12	4.80	0.41	มากที่สุด
2. เนื้อหา			
องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12			

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
2.1. การบริหารจัดการ	4.85	0.52	มากที่สุด
2.2. การบริหารและจัดการสภาพแวดล้อม	4.85	0.69	มากที่สุด
2.3. การจัดการเรียนรู้	4.81	0.53	มากที่สุด
2.4. การสร้างความร่วมมือ	4.82	0.67	มากที่สุด
3. กระบวนการการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม			
3.1. การเตรียมการ	4.79	0.59	มากที่สุด
3.2. การดำเนินการ	4.82	0.43	มากที่สุด
3.3. การประเมินผล	4.80	0.44	มากที่สุด
3.4. การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.80	0.43	มากที่สุด
4. เงื่อนไขความสำเร็จ	4.84	0.50	มากที่สุด
รวม	4.84	0.63	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ด้านความเป็นประโยชน์พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D.=.63) เมื่อพิจารณาตามรายการประเมินทุกรายการมีผลการประเมินทุกรายการ อยู่ในระดับมากที่สุด รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดด้านส่วนนำ คือ แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ($\bar{X} = 4.87$, S.D.=.61) ด้านเนื้อหา คือ การบริหารจัดการ (4.85($\bar{X} = 4.87$, S.D.=0.52) และ ด้านกระบวนการการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม คือ เงื่อนไขความสำเร็จ (4.84($\bar{X} = 4.87$, S.D.=0.50) ส่วนข้อที่รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือการเตรียมการ ($\bar{X} = 4.79$, S.D.=.59)

ตารางที่ 6 ผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ในภาพรวม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านความถูกต้อง	4.87	0.41	มากที่สุด
2. ด้านความเหมาะสม	4.89	0.27	มากที่สุด
3. ด้านความเป็นไปได้	4.95	0.12	มากที่สุด
4. ด้านความเป็นประโยชน์	4.84	0.63	มากที่สุด
รวม	4.90	0.22	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 โดยสรุปผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$ S.D.=.22) โดยด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.95$, S.D.=.12) และด้านความเป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D.=.63)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ได้ดำเนินการ 3 ระยะซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยแยกออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ การวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 และการประเมินการใช้รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 ผลที่ได้จากการวิจัย พบว่าองค์ประกอบของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การบริหารจัดการ การบริหารและจัดการสภาพแวดล้อม การจัดการเรียนรู้ และการสร้างความร่วมมือ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในสภาพปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนต้องเปลี่ยนแปลง ปัจจุบันทั่วโลกในระดับสากลหันมาดำเนินการจัดการศึกษาแบบใหม่ภายใต้การส่งเสริมขององค์การยูเนสโกที่เรียกว่า การศึกษาแบบเรียนรวม ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่มีการบูรณาการกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส เด็กยากจน ให้ได้รับการศึกษาเช่นเดียวกันกับเด็กปกติทั่วไป ในโรงเรียนปกติเพื่อพัฒนาเด็กเหล่านั้นให้ถึงขีดสุดของศักยภาพและได้รับการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามที่เด็กเหล่านั้นมีสิทธิอันชอบธรรมที่จะได้รับตามหลักสิทธิมนุษยชน การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่ทำให้โอกาสแก่คนพิการได้พัฒนาศักยภาพทุกด้านในระบบของโรงเรียน ดังนั้นองค์ประกอบที่จะนำมาใช้ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม จึงควรมีอยู่ใน 4 องค์ประกอบนี้ ซึ่งครอบคลุมภารกิจ และเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ ภาค 12 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของรจเรช พะยอมแย้ม (2553) พบว่า การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ มีองค์ประกอบที่สำคัญทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหาร 2) ด้านการนิเทศติดตาม 3) ด้านครูผู้สอน 4) ด้านหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในครั้งนี้ในส่วนของการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยครอบคลุมทั้ง 4 ด้านเช่นเดียวกัน

2. การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 พบว่ารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 มีความเหมาะสมและผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการ

ภาค 12 พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ในการสร้างรูปแบบในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำหลักการ แนวคิด ปรัชญา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนการสัมภาษณ์จากผู้ที่มีประสบการณ์ในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม และสอบถามจากผู้ที่เกี่ยวข้องที่ดำเนินงาน และประสบกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในการดำเนินงาน ปรัชญาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อนำมาทำการวิเคราะห์องค์ประกอบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 และนำองค์ประกอบที่ได้มาทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทำการร่างรูปแบบที่มีองค์ประกอบที่สามารถช่วยให้เกิดรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ที่มีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศิริทิพย์ แสงทองพิทักษ์ (2557) พบว่าการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ประกอบด้วย 4 ด้าน 1. การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ มีการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง และเป็นระบบมีโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน โดยแบ่งเป็น 4 ฝ่าย ได้แก่ กลุ่มบริหารงานวิชาการ กลุ่มบริหารงานบุคคล กลุ่มบริหารงานงบประมาณและกลุ่มบริหารงานทั่วไป มีการกระจายงานอย่างเป็นระบบ โรงเรียนมีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ บุคลากร อีกทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนรวม ผู้ปกครอง และชุมชนให้ความร่วมมือสนับสนุน ทำให้โรงเรียนได้รับการพัฒนาตามแนวทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 2. กระบวนการบริหารจัดการเรียนรวม มีการจัดการเรียนรวมในรูปแบบให้นักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เรียนร่วมชั้นเรียนกับนักเรียนปกติ และการจัดกิจกรรมสอนเสริมนอกเวลาเรียน ซึ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษานั้น ผู้เรียนถือเป็นเป้าหมายในการจัดการศึกษาให้ได้รับการพัฒนาที่ดีขึ้น จะเห็นได้ว่านักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้มีผลพัฒนาดีขึ้นทั้งด้านการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความพึงพอใจในผลการพัฒนานักเรียน นักเรียนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและมีความสุขในการเรียน ผู้ปกครอง มีความพึงพอใจที่นักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่จากโรงเรียน และการบรรลุเป้าหมายคุณภาพการศึกษาคือผลผลิตของระบบการศึกษาที่เป็นความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้แก่ นักเรียน ครูผู้สอน ผู้บริหาร อีกทั้งแนวทางการจัดการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2554) ได้นำเสนอรูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก มีขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอร่างกรอบแนวคิด ขั้นตอนที่ 2 การรับรองกรอบแนวคิด และขั้นตอนที่ 3 การแสวงหารูปแบบที่เหมาะสม และสอดคล้องกับแนวคิดของ Eisner (1976) ได้เสนอแนวความคิดของการทดสอบหรือประเมินรูปแบบโดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะเน้นการวิเคราะห์ และวิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่ถูกพิจารณา รูปแบบการประเมินที่เป็นความเฉพาะทางในเรื่องที่จะประเมิน โดยพัฒนามาจากแบบการวิจารณ์งานศิลปะ ซึ่งมีความละเอียดอ่อนลึกซึ้ง และต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัยรูปแบบที่ใช้ตัวบุคคล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมินโดยให้ความเชื่อถือว่าผู้ทรงคุณวุฒินั้นมีความเที่ยงธรรม และมีดุลพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐาน และเกณฑ์พิจารณาต่างๆ นั้นจะเกิดขึ้นจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒิ รูปแบบที่ยอมให้ความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิ ตามอรรถาธิบายและความถนัดของแต่ละคน ยังสอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการเรียนรวมของสำนักงานคณะกรรมการ

[667]

Citation:

แววตา ไชยพันธ์, วิมลมาศ ปฐมวนิชกุล และ พงศ์ธร โพธิ์พลศักดิ์. (2565). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2 (6), 645-670

Chaiyakhan, W., Pathomvanichkul, W., & Popoonsak, P., (2022). The Development of a Model of Inclusive Education Management in Schools Under the Department of Education 12. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 2 (6), 645-670; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2022.169>

การประถมศึกษาแห่งชาติ (2543) ได้กล่าวว่าการให้เด็กพิการหรือเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติจะช่วยให้เด็กมีความเข้าใจซึ่งกันและกันอันเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถดำรงชีวิตร่วมกันได้ในสังคมอย่างมีความสุขโดยมีเป้าหมายให้เด็กได้พัฒนาเต็มศักยภาพ สามารถช่วยเหลือตนเองให้มีชีวิตอยู่ในสังคมได้ปกติและสามารถทำประโยชน์ให้แก่สังคม นอกจากนี้ครูจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเด็กแล้ว กำลังใจจากผู้ที่เกี่ยวข้องก็มีส่วนช่วยให้งานประสบผลสำเร็จได้ 3. บทบาทผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้ปกครองในการจัดการเรียนร่วม 1) ผู้บริหารมีการประชุมติดตามผลและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในโรงเรียนเป็นประจำทุกเดือน เพื่อติดตามความก้าวหน้า และรับฟังข้อเสนอในการปรับปรุงงานข้อสรุป ที่ได้จากการประชุมจะนำมาพัฒนาการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีการนิเทศติดตามผลอย่างต่อเนื่อง 2) บทบาทครูผู้สอน ครูผู้สอนทุกคนได้รับการอบรม และพัฒนาตนเองในเรื่องการจัดการเรียนร่วมอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษจะต้องได้รับการพัฒนาให้มีพื้นฐานทางการศึกษาพิเศษ สามารถปรับวิธีสอนให้เหมาะสมกับสภาพและความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ และการบริหารจัดการศึกษาพิเศษมีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถพัฒนาศักยภาพของแต่ละคนอย่างเต็มที่ และเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุด 4. การส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนส่งเสริมกิจกรรมการประกวดหรือการแข่งขันของนักเรียน ส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีพัฒนาการที่ดีขึ้น สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ใกล้เคียงเด็กปกติ มีการฝึกด้านวิชาชีพที่สามารถนำไปเป็นพื้นฐานอาชีพได้ และเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมีการพัฒนาทางสังคม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ซึ่งแต่ละด้านเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างแท้จริง

3. การประเมินการใช้รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 พบว่า รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะได้ทำการพัฒนารูปแบบ พร้อมทั้งปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาว่าแบบที่สร้างขึ้นนี้เป็นแบบจำลองโครงสร้างที่สร้างขึ้น เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ของการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 เพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในการดำเนินงานจริงในยุคปัจจุบัน ดังนั้นจึงต้องผ่านการประเมินคุณภาพของรูปแบบในด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อุทุมพร จามรมาน (2541) ได้กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึงสิ่งที่แสดงโครงสร้างของ ความเกี่ยวข้องระหว่างชุดของปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ หรือองค์ประกอบที่สำคัญในเชิงความสัมพันธ์หรือเหตุผลซึ่งกันและกันเพื่อช่วยเข้าใจข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุภาพร ชินชัย (2551) พบว่าการตรวจสอบรูปแบบการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวม

.....
สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษส่วนใหญ่ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ามีความถูกต้องเหมาะสม เป็นไปได้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการประเมินรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการ ดังนี้

1.1 การนำรูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 ไปใช้ ผู้บริหารควรศึกษารายละเอียดของรูปแบบฯ จากคู่มือการใช้รูปแบบฯ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างละเอียดในทุกประเด็นเนื้อหาเพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์จริง

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำรูปแบบไปศึกษาตามคู่มือการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการภาค 12 เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทบทวนวิจัยปัจจัยการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อเป้าหมายโรงเรียนเรียนรวมเพื่อให้มีการพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลและบรรลุเป้าหมาย

2.2 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิจัยเชิงนโยบายหลังจากที่ได้นำเสนอรูปแบบไปแล้วระดับเหนือเขตพื้นที่ขึ้นไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553.

กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

กองทุนรัฐวิวัฒน์ต้นมณีเพื่อสิทธิคนออทิสติก. (2548). เทคนิคการสอนเชิง. [Online]

<http://www.autisticthailand.com/modhav.htm> [13 สิงหาคม 2565]

ญาณวรุฒม์ ติระพัฒน์, มัทนา วัฒนอมศักดิ์และ วรกาญจน์ สุขสดเขียว. (2565).การจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *Journal of MCU Ubon Review*. 7 (2), 525-540.

ไพศาล วรคำ. (2555). การวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่5). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

รจเรข พยอมแย้ม. (2553). การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิการในโรงเรียนปกติ. การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยศิลปากร) .

ระริน สุรวุฒนันท์. (2542). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกระดับก่อนประถมศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- วันชัย จันทการกุล. (2560). วิธีการสอนในชั้นเรียนรวมสำหรับนักเรียนที่มีภาวะออทิสซึม. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 20 (2), 1-8.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจาวร. (2553). รูปแบบการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. 3(6), 13-33.
- ศิรินทีพย์ แสงทองพิทักษ์. (2557). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม: กรณีศึกษาโรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม*.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). *แนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2550). *การจัดการศึกษาพิเศษเพื่อเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส ปีงบประมาณ 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุชาติ บุปผา. (2557). *ตำราการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education)*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สุนิสา สกกุลเกื้อกุล, หยกแก้ว กมลวรเดช และ สุกัญญา รุจิเมธภาส. (2563). รูปแบบการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับสถานศึกษา ในจังหวัดน่าน.*วารสารมหาจุฬานาครธรรมศน์*. 7 (8), 363-380.
- สุภาพร ชินชัย. (2550). *หลักเบื้องต้นทางกิจกรรมบำบัด*. ภาควิชากิจกรรมบำบัด คณะเทคนิคการแพทย์, เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภาวดี วิสุวรรณ. (2559).การศึกษาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเรียนรายวิชาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เรื่อง เทคนิคการสอนในชั้นเรียนรวมและการจัดการพฤติกรรมในชั้นเรียนรวม จากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับผังความคิด. *วารสารชุมชนวิจัย*. 10 (1), 29-34.
- อุทุมพร แว่วศรี. (2544). *การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาใน สังกัดเทศบาลนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขานโยบายสาธารณะ) มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Eisner. E. (1976). Educational connoisseurship and criticism: Their form and functions in education evaluation. *The Journal of Aesthetic Education*. 10(3), 135.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Strain, P.S., Wolery, M., & Izeman, S. (1998). Considerations for administrators in the decision of service options for young children with autism and their families. *Young Exceptional Children*, 1(2), 8-16.